

Ročník 1964

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 13

Vydána dne 12. února 1964

Cena 90 hal.

OBSAH:

26. Zákon o vnitrozemské plavbě

27. Vyhláška ministerstva dopravy o vnitrozemské plavbě

26

ZÁKON

ze dne 31. ledna 1964

o vnitrozemské plavbě

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení

§ 1

Vnitrozemská plavba slouží spolu s ostatními druhy dopravy k uspokojování potřeb národního hospodářství a obyvatelstva; je třeba plavbu rozvíjet, užívat vod pro plavbu a budovat nové vodní cesty a přístavy. Při výstavbě a využívání vodních cest a přístavů musí být brán zřetel na požadavky vodní dopravy a vodních sportů v souladu s ostatními úkoly vyplývajícími z komplexního, technicky a ekonomicky účelného hospodaření vodou.

§ 2

(1) Státní odborný dozor na vnitrozemskou plavbu vykonává a ostatní úkoly státní správy ve

věcech plavby obstarává ministerstvo dopravy a jemu podřízená Státní plavební správa v Bratislavě.

(2) Ministerstvu dopravy přísluší zejména určovat potřeby plavby a zastupovat její zájmy při budování a úpravách vodních cest a přístavů, rozhodovat v základních věcech týkajících se bezpečnosti plavebního a přístavního provozu a schvalovat přípravu i výstavbu a dovoz nových typů plavidel.

(3) Státní plavební správa v Bratislavě (dále jen „plavební správa“) pečuje o bezpečnost, plynulost a rozvoj vnitrozemské plavby na území celého státu; v podrobnostech upraví působnost plavební správy ministr dopravy. Ministr dopravy může pověřit plavební správu obstaráváním úkolů ve věcech plavby patřících do působnosti ministerstva dopravy.

(4) Plavební správa vykonává svou působnost přímo nebo svými orgány; těmito orgány jsou po-

bočky plavební správy a jejich pracoviště. Pobočky plavební správy zřizuje ministr dopravy.

[5] K zajištění bezpečnosti a plynulosti plavebního provozu mohou plavební správa a její orgány vydávat plavební vyhlášky, příkazy a zákazy, jakož i činit jiná vhodná opatření.

Vodní cesty a přístavy

§ 3

[1] Za vodní cesty se považují veškeré vodní toky, vodní nádrže a průplavy, na nichž je možná plavba velkými i malými loděmi, plovoucími zařízeními, plovoucími stroji, vory, sportovními a rekreačními plavidly. K využití vodních cest pro plavbu zřizují se na vhodných místech přístavy pro překládání zboží, doplnění pohonných hmot a pro přezimování a ochranu plavidel. Přístav tvoří hydrotechnická část přístavu a územní obvod přístavu.

[2] Ministerstvo dopravy určí, u kterých vodních cest bude sledována a udržována jejich splavnost a které přístavy jsou určeny pro veřejnou potřebu.

[3] Vodní cesty zřizují, udržují a označují organizace, kterým přísluší výstavba a správa vodních toků: při udržování vodní cesty a vytyčování plavební dráhy jsou organizace povinny dbát požadavků plavební správy a jejích orgánů.

§ 4

Součástími vodní cesty jsou zdymadla (jezy, plavební komory), hydrotechnické části přístavů, nábrežní zdi, opevnění břehů, přístaviště, kotviště, obratiště a pomocné pobřežní stezky.

§ 5

[1] Jakákoli činnost ve vodní cestě nebo v její blízkosti, pokud může mít vliv na bezpečnost a plynulost plavby, může být prováděna jen se souhlasem plavební správy nebo jejího orgánu. Působnost vodohospodářských orgánů není tím dotčena.

[2] Každý, kdo jakýmkoli způsobem zasáhl do vodní cesty, je povinen učinit náležitá opatření k zachování bezpečnosti a plynulosti plavby. Nastane-li se tak a je-li tu nebezpečí z prodlení, provede opatření na jeho náklad plavební správa nebo organizace, již přísluší správa vodních toků.

§ 6

[1] Mosty musí být stavěny tak, aby nezhoršovaly podmínky plavby.

[2] Křížuje-li prostor vodní cesty nebo jinak do něho zasahuje lanová dráha nebo vedení (potrubí), musí být výška nejnižšího bodu těchto zařízení nad nejvyšší plavební hladinou taková, aby plavba nebyla znemožněna, ztížena nebo ohrožena.

[3] Vedení (potrubí) může být vloženo do dna vodní cesty za předpokladu, že budou učiněna vhodná opatření proti jeho poškození a že nedojde k ztížení plavby.

[4] Výjimky z ustanovení odstavců 1 až 3 povoluje plavební správa.

§ 7

[1] Přívoz musí být zřízen a jeho provoz uspořádán tak, aby neomezoval a nerušil ostatní plavbu. K jeho zřízení je třeba souhlasu plavební správy.

[2] Provoz přívozu musí odpovídat podmínkám stanoveným vodohospodářskými orgány a plavební správou.

§ 8

[1] Oplocení, které by zasahovalo do vodní cesty, vedlo až k vodě a ztěžovalo tak volný pohyb po břehu, lze zřizovat jen se souhlasem vodohospodářského orgánu vydaným v dohodě s plavební správou.

[2] Uživatelé pozemků jsou povinni trpět oklešťování a odstraňování stromů a keřů omezujících viditelnost plavebních znaků a světel, zřizování, umístování i činnost plavebních znaků a světel, jakož i vyvazování plovoucích zařízení. Za výkon tohoto oprávnění nepřísluší uživatelům pozemků náhrada.

[3] Uživatelé pozemků mají nárok na náhradu skutečné škody, která jim vznikla při umístování, stavbě, opravách, změně nebo odstraňování plavebních znaků a světel. Nedojde-li o náhradu škody k dohodě, rozhodne o náhradě na žádost poškozeného okresní národní výbor. Nárok musí poškozený uplatnit do 30 dnů ode dne, kdy zjistil výši škody; nejpozději však do 8 měsíců ode dne vzniku škody; jinak nárok zanikne.

[4] Trhací práce v okolí vodní cesty se sledovanou splavností se mohou provádět pouze v dohodě s plavební správou a organizací, které přísluší správa vodního toku.

Plavidla**§ 9**

(1) Plavidly jsou lodě, plovoucí stroje, plovoucí zařízení a vory. Plavidla malých rozměrů, jejichž délka lodního tělesa nepřesahuje 15 m a šíře 3 m, pokládají se za malá plavidla.

(2) Plavidla musí být stavěna podle pravidel pro stavbu lodí, schválených nebo uznaných ministerstvem dopravy, a podle schválených typů.

(3) Způsobilost plavidla k plavbě se prokazuje lodním osvědčením. Plavidla, jichž se použije jenom pro jednotlivou plavbu, obdrží místo lodního osvědčení zvláštní povolení; takové povolení obdrží také plavidla pro zkušební plavbu a vory.

§ 10

(1) Lodní osvědčení vydává plavební správa po technické prohlídce plavidla a po ověření způsobilosti plavidla k plavbě. Plavební správa může od technické prohlídky upustit, má-li plavidlo klasifikační průkaz.

(2) Klasifikační průkaz plavidla označuje stupeň technické bezpečnosti a provozní způsobilosti plavidla. Klasifikace plavidel není povinná; klasifikace plavidel provádí a klasifikační průkaz vydává klasifikační organizace.

(3) Provozovatel plavidla je povinen sledovat neustále stav plavidla a provádět opětovné technické prohlídky ve lhůtách stanovených ministerstvem dopravy. Opětovná technická prohlídka plavidla musí být provedena též po každé rekonstrukci nebo větší opravě plavidla a jeho hnacího zařízení, pokud mohou mít vliv na pevnost a stabilitu plavidla.

§ 11

(1) Na plavidle s výjimkou malého plavidla, které není určeno k hromadné přepravě osob, musí být označen vodoryskou maximální přípustný ponor. Plavidlo, jehož maximální přípustný ponor přesahuje 80 cm, musí být opatřeno stupnicemi ponoru.

(2) Každá československá loď o nosnosti větší než 25 tun musí mít cejchovní průkaz.

(3) Cejchování provádí na žádost provozovatele plavidla plavební správa.

§ 12

(1) Evidenci lodí, plovoucích strojů a plovoucích zařízení s výjimkou sportovních plavidel, pří-

vozních plavidel, plovoucích plováren a loděk patřících půjčovnám vede plavební správa.

(2) Plavidla musí být opatřena poznávacími znaky.

§ 13

Provozovatel plavidla je povinen vybavit plavidlo vedle lodního osvědčení lodními listinami, které určí pro jednotlivé druhy plavidel ministerstvo dopravy.

§ 14

(1) Za československá plavidla se považují plavidla, která jsou ve vlastnictví (správě) československých organizací nebo československých občanů a nejsou zapsána do cizozemského rejstříku plavidel.

(2) Ostatní plavidla se považují za plavidla cizozemská.

(3) Vlajkou prokazující státní příslušnost československých lodí je československá státní vlajka.

§ 15

(1) Na plavidle musí být posádka v takovém počtu a složení, aby byla zajištěna bezpečnost plavby; nejmenší počet členů posádky na plavidle a její složení stanoví plavební správa při vydání lodního osvědčení.

(2) Na plavidlech smějí být zaměstnávány jen osoby zdravotně a odborně způsobilé.

(3) K vedení plavidel, k řízení a k obsluze hnacího a jiného zařízení na plavidle jsou oprávněny jen osoby, které mohou svou způsobilost prokázat.

(4) Průkazy způsobilosti vydává pro členy posádek československých plavidel plavební správa. Plavební správa může pověřit vydáváním průkazů způsobilosti provozovatele plavidla.

Provoz**§ 16**

(1) Na vnitrozemských vodních cestách se smí používat k plavbě jen plavidel, u nichž byla zjištěna způsobilost k plavbě. Plavidla musí být udržována ve stavu zajišťujícím bezpečný a hospodárný provoz, k jakému byla přpuštěna.

(2) Za bezpečnost plavidel v provozu odpovídá jejich provozovatel, jímž je organizace nebo občan, kterým plavidlo patří a kteří je používají k plavbě nebo kteří s plavidlem při plavbě disponují.

§ 17

[¹] K zajištění bezpečnosti a plynulosti vnitrozemské plavby a v zájmu zachování pořádku na vodních cestách a v přístavech vyhlásí ministerstvo dopravy pravidla plavebního provozu (řády plavební bezpečnosti a přístavní řád).

[²] Provozovatel plavidla je povinen dodržovat při výkonu plavby pravidla plavebního provozu a činit opatření nutná k zajištění bezpečnosti plavby a pořádku na vodních cestách a v přístavech; při používání přístavů je povinen dbát, aby nebyl ztěžován provoz, nebylo poškožováno přístavní zařízení a nedocházelo k poškožování plavidel.

[³] Za používání přístavů určených pro veřejnou potřebu je provozovatel plavidla povinen zaplatit náhradu. Výši náhrady a případy, kdy se náhrada nevybírá, vyhlásí ministerstvo dopravy v Přepравním a tarifním věstníku.

§ 18

[¹] Plavební nehody musí vůdce plavidla neprodleně hlásit plavební správě (jejímu orgánu) nebo orgánu Veřejné bezpečnosti, a dojde-li při nehodě k požáru plavidla nebo plavebního zařízení, též okresnímu národnímu výboru. Plavební nehody projednává plavební správa (její orgán) podle okolností ve spolupráci s orgány Veřejné bezpečnosti, popřípadě s okresním národním výborem a s orgány vodohospodářskými.

[²] Provozovatel plavidla i organizace, jíž přísluší správa vodních toků, jsou povinni sdělit plavební správě veškeré skutečnosti mající vztah k plavební nehodě, předložit lodní listiny a jiné doklady, které mohou objasnit příčinu nebo jiné okolnosti plavební nehody.

Přeprava

§ 19

[¹] Vztahy mezi provozovateli plavidel nebo jinými dopravci a přepravci nebo cestujícími musí být upraveny tak, aby pomáhaly vytvářet potřebné podmínky pro zvyšování úrovně přepravy.

[²] Podmínky pro přepravu zboží a cestujících a pro skladování zboží stanoví přepravní, překladištní a skladní řády. Úplaty za přepravu a poplatky za vedlejší úkony stanoví tarify.

[³] Přepravní, překladištní a skladní řády vydává ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastně-

nými ústředními orgány, tarify po projednání s nimi. Tarify se vyhláší v Přepравním a tarifním věstníku.

§ 20

Vyžaduje-li to přepravní potřeba, vytvoří provozovatel plavidla s jinou dopravní organizací v místech, kde přeprava přechází z jednoho druhu dopravy na jiný druh dopravy, vhodné podmínky pro sladení činnosti obou druhů dopravy, popřípadě v zájmu účelného využití vnitrozemské plavby bude provádět spolu s jinými druhy dopravy sdruženou přepravu podle jednotného přepravního řádu.

§ 21

[¹] Údaje o pravidelných jízdách lodí přepravujících cestující stanoví jízdní řády, které sestavuje a vydává provozovatel plavidla po projednání s okresním národním výborem; při přepravě mezinárodní schvaluje jízdní řád ministerstvo dopravy po projednání s ministerstvem vnitra a ministerstvem zahraničního obchodu — Ústřední celní správou.

[²] Způsob vyhlášení jízdních řádů stanoví přepravní řád.

§ 22

Společná havárie

[¹] Společnou havárií se rozumějí škody, které vzniknou tím, že se úmyslně a účelně učiní mimořádné oběti nebo výdaje pro záchranu majetkových hodnot ze společného nebezpečí.

[²] Společná havárie se rozvrhuje mezi plavidlo, přepravné a náklad poměrně podle jejich hodnoty.

[³] Rozvrh společné havárie se provede i tehdy, byla-li příhoda, která dala podnět k oběti nebo k výdajům náležejícím do společné havárie, zaviněna některým z účastníků; nároky ostatních účastníků na náhradu škody vůči němu nejsou tím dotčeny.

[⁴] Případ společné havárie nezakládá osobní závazek uhradit příspěvky. Jestliže však majitel nákladu při jeho odběru věděl, že se má za náklad příspěvek platit, je osobně zavázán jej uhradit, a to až do výše částky, která by byla mohla být uhrazena z nákladu, kdyby mu nebyl býval vydán.

[⁵] Provozovatel plavidla nesmí vydat náklad, na kterém vázne příspěvek ke společné havárii, dokud příspěvek není zaplacen nebo pokud není po-

skytnuta jistota; jinak odpovídá za zaplacení příspěvku.

(⁶) Ustanovení předchozích odstavců se nepoužije, pokud provozovatel plavidla nebo jiný dopravce a přepravce učinili odchýlná ujednání.

Závěrečná ustanovení

§ 23

(¹) Při výstavbě vodních cest a provozu na nich je nutno dbát zájmů obrany republiky. Při výstavbě vodních cest uplatňuje hlediska zabezpečení obrany vojenská správa, která sleduje stav, výkonnost a uspořádání provozu na vodních cestách.

(²) Ustanovení § 9 až 15 a § 18 až 21 nevztahují se na plavidla ozbrojených sil.

§ 24

Ministerstvo dopravy vydá k provedení tohoto zákona v dohodě s příslušnými ústředními orgány podrobnější předpisy; přitom stanoví úlevy a odchylky pro malá plavidla a pro sportovní a rekreační plavbu.

§ 25

Zrušují se:

1. zákon č. 13/1929 Sb., o cejchování vnitrozemských lodí,
2. vládní nařízení č. 51/1932 Sb., o cejchování vnitrozemských lodí,
3. vyhláška č. 1694/1946 Ú. l. L., o nakládacích a vykládacích lhůtách ve vnitrozemské plavbě,
4. zákon č. 152/1950 Sb., o úpravě a bezpečnosti provozu vnitrozemní plavby,
5. nařízení ministra dopravy č. 202/1950 Sb., o přístavním řádu pro československé vnitrozemní přístavy,
6. nařízení ministra dopravy č. 56/1951 Sb., o plaveckých knížkách,

7. vyhláška č. 1/1951 Ú. l. L., o československých vnitrozemních přístavech,

8. zákonné opatření č. 1/1955 Sb., o státní správě ve věcech plavby, ve znění vládního nařízení č. 102/1960 Sb., o zrušení oblastních orgánů státní správy na Slovensku a plavební správy v Praze,

9. nařízení ministra dopravy č. 18/1955 Sb., o způsobilosti a evidenci vnitrozemních plavidel,

10. vyhláška č. 3/1955 Ú. l., o působnosti plavebních správ a jejich orgánů,

11. vyhláška č. 59/1955 Ú. l., o způsobilosti a evidenci vnitrozemních plavidel,

12. vyhláška č. 255/1955 Ú. l., o nakládacích a vykládacích pracích a skladování zboží v československých vnitrozemních přístavech (překladištní a skladní řád),

13. vyhláška č. 256/1955 Ú. l., o náhradě za používání vnitrozemních přístavů plavidly,

14. vyhláška č. 30/1956 Ú. l., o svítidlech pro poznávací a signalizační světla na vnitrozemních plavidlech,

15. vyhláška č. 161/1955 Ú. l., o vyhlásování nohem a lhůt pro nakládání a vykládání plavidel v československých vnitrozemních přístavech a překladištích,

16. vyhláška č. 110/1957 Ú. l., o počtu, složení a způsobilosti členů posádek vnitrozemních plavidel,

17. vyhláška č. 123/1957 Ú. l., o úlevách v evidenci malých plavidel,

18. vyhláška č. 191/1957 Ú. l., o zvláštních právech a povinnostech orgánů plavební bezpečnosti.

§ 26

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Lenárt v. r.

27

V Y H L A S K A

ministerstva dopravy

ze dne 12. února 1964,

o vnitrozemské plavbě

Ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 24 zákona č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě:

§ 1

(k § 2 zákona)

(1) Při výkonu státního odborného dozoru Státní plavební správa v Bratislavě (dále jen „plavební správa“) sleduje

- a) stav sledované vodní cesty, označení plavební dráhy, přívozů, vedení (potrubí) a plavebních překážek,
- b) provoz přístavů, pořádek a čistotu v nich,
- c) dodržování předpisů týkajících se plavby, zvláště pravidel plavebního provozu,
- d) způsobilost plavidel k plavbě, provádění opětovných technických prohlídek a u osobních lodí dodržování nejvyššího přípustného počtu cestujících (osob),
- e) vybavení plavidel dostatečnou posádkou a předepsanými lodními listinami,
- f) zdravotní a odbornou způsobilost pracovníků na plavidle a v přístavu k výkonu prací, kterými byli pověřeni, a jejich obeznámení s předpisy pro výkon služby a s předpisy o bezpečnosti při práci.

(2) Z ostatních úkolů přísluší plavební správě

na úseku péče o plavební bezpečnost

- a) pečovat o plavební bezpečnost na vodních cestách a v přístavech a činit opatření k zajištění plynulého a bezpečného plavebního provozu,
- b) rozhodovat o dočasném přerušení nebo omezení plavebního provozu,
- c) dbát o včasné ukrytí plavidel v ochranných přístavech při velkých vodách, chodu ledu, živelních pohromách apod.,

d) zajistit poskytnutí pomoci plavidlům, která jsou v nebezpečí,

e) vyšetřovat plavební nehody a činit při nich nutná opatření;

na úseku péče o vodní cesty

f) zjišťovat plavební hloubky, zjišťovat překážky v plavební dráze a zajišťovat jejich odstranění, sledovat vodní poměry a zajišťovat zlepšování plavebních poměrů,

g) hájit zájmy plavby při vodohospodářských a jiných řízeních; požadovat od organizace, které přísluší správa vodních toků, řádné udržování hydrotechnických staveb a zařízení, jakož i plavebních zařízení na těchto stavbách (zpevňování břehových svahů, údržba přístavních zdí, vyvazovacích zařízení, sedel pro vzpěry a přístavní můstky, trvalých přístávacích zařízení, schodů apod.),

h) dávat podněty a vyjadřovat se k projektům a úpravám vodních staveb z hlediska potřeb plavby,

ch) určovat přístaviště, vyvaziště, kotviště, obraťiště, jakož i přístávací místa plavidel;

na úseku péče o plavidla

i) rozhodovat o způsobilosti plavidel k plavbě,

j) stanovit počty a složení lodních posádek,

k) určovat nejvyšší přípustný počet cestujících na plavidlech,

l) provádět cejchování plavidel a ostatní úkony podle předpisů o technické způsobilosti plavidel,

m) vydávat příslušné lodní listiny a vést evidenci plavidel,

n) dávat souhlas k rekonstrukci a vyřazování plavidel;

na úseku péče o lodní posádky

- o) provádět zkoušky způsobilosti členů lodních posádek, vydávat a odnímat příslušné průkazy a vést jejich evidenci,
- p) spolupracovat při soustavném zvyšování odborné úrovně lodních posádek;

na úseku péče o přístavy

- r) spravovat přístavy určené pro veřejnou potřebu,
- s) provádět prohlídky a činit opatření nutná k zajištění řádného a bezpečného provozu přístavů,
- t) spolupůsobit při projektování a výstavbě hydrotechnických částí přístavů,
- u) vyměřovat a vybírat náhradu za používání přístavů určených pro veřejnou potřebu.

Vodní cesty a přístavy

§ 2

(k § 3 zákona)

(1) Splavnost bude sledována a udržována u těchto vodních cest (dále jen „sledované vodní cesty“):

- a) v úseku Dunaje od ústí Moravy k ústí Ipelu; je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 5000 tun,
- b) v úseku Labe od Jaroměře do Hřenska (státní hranice); je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 1500 tun,
- c) v úseku Vltavy od Českých Budějovic do Mělníka; od Českých Budějovic do Slap je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 250 tun a od Slap do Mělníka pro plavbu plavidly o nosnosti do 1500 tun,
- d) plavební kanál Otrokovice — Rohatec; je určen pro plavbu plavidly o nosnosti do 150 tun.

(2) Výhledově se sleduje splavnění Ohře, Berounky, Moravy, Odry, Dyje a Váhu; ustanovení o vodních cestách se sledovanou splavností platí pro tyto vodní cesty přiměřeně.

(3) Plavba na vodních cestách je možná celoročně v době denní i noční, pokud z důvodu bezpečnosti nebo jiných závažných důvodů není omezena, zastavena nebo zakázána.

(4) Způsob a dobu proplavování plavidel plavebními komorami stanoví plavební správa v dohodě s organizací, které přísluší správa vodních toků. Nárok na proplavování mají všechna plavidla.

Přednost při proplavování mají lodi pravidelné osobní dopravy. Malá a sportovní plavidla jsou proplavována zpravidla ve stanovených hodinách nebo současně s velkými plavidly.

§ 3

(k § 3 zákona)

(1) Přístavy určenými pro veřejnou potřebu jsou:

1. Přístav Praha — Smíchov

Přístav tvoří nádrž na levém břehu Vltavy v Mělníku km 187,6 — 189,3 s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní, ochranný a zimní.

2. Přístav Praha — Podolí

Přístav tvoří přístavní nádrž na pravém břehu Vltavy s vjezdem v Mělníku km 188,9 s územním obvodem; přístav slouží jako ochranný a zimní pro sportovní lodi.

3. Přístav Praha — Holešovice

Přístav tvoří nádrž na levém břehu Vltavy v Mělníku km 197,1 — 199,2 s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní, ochranný a zimní.

4. Přístav Praha — Libeň

Přístav tvoří nádrže na pravém břehu Vltavy v Mělníku km 197,1 — 198,3; přístav slouží jako ochranný a zimní.

5. Přístav Kolín

Přístav tvoří levý břeh Labe v Mělníku km 84,3 — 84,4 s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní.

6. Přístav Mělník

Přístav tvoří pravý břeh Labe v Mělníku km 0,7 — 3,0, přístavní nádrže a územní obvod; přístav slouží jako obchodní, ochranný a zimní.

7. Přístav Lovosice

Přístav tvoří levý břeh Labe a plavebního kanálu v Mělníku km 49,6 — 50,9 s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní a ochranný.

8. Přístav Ústí nad Labem

Přístav tvoří

a) překladiště ve Vaňově na levém břehu Labe v Mělníku km 67,5 — 68,7 s územním obvodem;

- b) překladiště Ústí nad Labem—Větruše na levém břehu Labe v Mělníku km 69,4—71,0 s územním obvodem;
- c) přístav Ústí nad Labem—Krásné Březno na levém břehu Labe v Mělníku km 71,8—75,3 s přístavními nádržemi a s územním obvodem; přístav slouží jako obchodní, ochranný a zimní;
- d) přístaviště osobních lodí na levém břehu Labe v Mělníku km 71,0—71,4;
- e) překladiště Olšinka na pravém břehu Labe v Mělníku km 73,5—74,0 s územním obvodem; slouží jako překladiště olejů;
- f) překladiště Neštěmice na levém břehu Labe v Mělníku km 75,6—76,3 s územním obvodem.

9. Přístav Děčín

Přístav tvoří

- a) přístav Děčín—Rozbělesy na levém břehu Labe v Mělníku km 92,0—94,2 s přístavní nádrží a územním obvodem; slouží jako přístav obchodní, ochranný a zimní;
- b) přístav Děčín město na obou březích Labe v Mělníku km 95,0—98,2 s územním obvodem; slouží jako přístav obchodní.

10. Přístav Bratislava

Přístav tvoří přístavní nádrže a oba břehy Dunaje v Mělníku km 1871,5—1862,3 s územním obvodem; slouží jako přístav obchodní, ochranný a zimní.

11. Přístav Komárno

Přístav tvoří přístavní nádrže a levý břeh Dunaje v Mělníku km 1770,0—1764,0 a oba břehy Váhu od železničního mostu k ústí Váhu do Dunaje s územním obvodem; slouží jako přístav obchodní, ochranný a zimní.

12. Přístav Štúrovo

Přístav tvoří levý břeh Dunaje v Mělníku km 1718,7—1718,4 s územním obvodem; slouží jako obchodní přístav.

[2] Územní obvody těchto přístavů stanoví ministerstvo dopravy v dohodě s krajským národním výborem. Plány územních obvodů jsou uloženy u plavební správy. V územním obvodu smějí být zřízeny pouze objekty sloužící vodní dopravě; k zřízení těchto objektů, k jejich zrušení nebo rekonstrukci je třeba souhlasu plavební správy.

[3] Za přístavy určené pro veřejnou potřebu se též považují přístávací místa ležící mimo území přístavů podle odstavce 1, zřízená a udržovaná plavební správou, pokud je plavidlům dovoleno na nich přistávat a používat jich k překladištním nebo k obchodním účelům.

§ 4

(k § 5 zákona)

[1] Na sledovaných vodních cestách nesmějí být zřizována a provozována zařízení, která by mohla způsobit ohrožení zdraví nebo života osob provozujících plavbu a nadměrně ztížit, popřípadě znemožnit plavbu (lano přes vodní cestu, hrázky nebo jiné překážky v plavební dráze). Veškeré plavební překážky, jako staveniště a pracoviště, je povinen ten, kdo je zřídil, označit plavebními znaky a světly a tyto udržovat.

[2] Činnost na sledovaných vodních cestách, která by mohla ovlivnit plynulost plavby a způsobit dočasné nebo trvalé omezení plavebního provozu nebo přerušování plavební dráhy, musí být předem povolena plavební správou (pořádání závodů nebo slavností na vodě, provádění cvičení, plavba zvláštním zařízením, práce na vodní cestě, výstavba mostů a jiných staveb ve vodní cestě apod.). Těžbu šterkopísku ve sledované vodní cestě povoluje v dohodě s plavební správou organizace, již přísluší správa vodního toku.

§ 5

(k § 6 zákona)

[1] Na sledované vodní cestě určené pro lodě o nosnosti do 5000 tun smějí být stavěny mosty o nejmenší podjezdové výšce 10 m nad nejvyšší plavební hladinou; u obloukových mostů musí být nejmenší podjezdová výška dodržena v šířce 80 m. Plavební dráha pod mosty musí být nejméně 100 m široká.

[2] Na sledované vodní cestě určené pro lodě o nosnosti do 1500 tun smějí být stavěny mosty o nejmenší podjezdové výšce 6,5 m nad nejvyšší plavební hladinou; u obloukových mostů musí být podjezdová výška dodržena v šířce 30 m. Plavební dráha pod mosty musí být nejméně 50 m široká.

[3] Na sledované vodní cestě určené pro lodě o nosnosti do 250 tun smějí být stavěny mosty o nejmenší podjezdové výšce 6,5 m nad nejvyšší

plavební hladinou. Plavební dráha pod mosty musí být nejméně 36 m široká.

(4) Pokud není možno dodržet nejmenší podjezdnou výšku mostu, musí být zřízen most se zvedací konstrukcí. Výjimky povoluje, jsou-li k tomu závažné důvody, plavební správa.

(5) Nejvyšší plavební hladinu na vodní cestě stanoví plavební správa.

(6) Na dobu časově omezenou lze zřizovat na vodních cestách pontonové mosty; na sledovaných vodních cestách musí být na mostě trvale obsluha, která most, vyžaduje-li to plavební provoz, otevře, na ostatních vodních cestách musí pontonové mosty umožňovat proplutí plavidel používaných na vodní cestě. U pontonových mostů nemusí být dodržena nejmenší podjezdná výška. Před velkou vodou a na zimu musí být pontonové mosty vhodně zajištěny, popř. z vodní cesty odstraněny.

(7) Plavební průjezdy pod mosty označuje organizace, které přísluší správa vodního toku.

§ 6

(k § 6 zákona)

(1) Na sledovaných vodních cestách určených pro plavidla o nosnosti do 5000 tun smějí být zřízeny lanové dráhy a potrubí nejméně 12 m, sdělovací vedení 13,5 m a elektrická vedení do napětí 110 kV 19 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(2) Na sledovaných vodních cestách určených pro plavidla o nosnosti do 250 tun a na přehradních nádržích smějí být zřízeny lanové dráhy a sdělovací vedení a potrubí nejméně 10 m nad nejvyšší plavební hladinou, elektrická vedení do napětí 110 kV 12 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(3) Elektrická vedení o napětí vyšším než 110 kV smějí být zřízena ve výšce stanovené v odstavcích 1 a 2 zvýšené o 1 cm na každý 1 kV, který přesahuje 110 kV.

(4) Na ostatních vodních cestách smějí být zřízeny lanové dráhy, potrubí a vedení nejméně 6 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(5) Do dna sledované vodní cesty mohou být vložena kabelová vedení v rýze chráněné záhozem, a to slaboproudé kabely v záhozu o výšce nejméně 120 cm, silnoproudé kabely nejméně 200 cm; zához v síle 50 cm musí být proveden z kamene. Potrubí může být vloženo do dna sledované vodní cesty v rýze tak hluboké, aby zához měl výšku nejméně 120 cm; polovina záhozu musí být provedena z těž-

kého kamene. V místech, kde jsou prováděny bagrovací práce, musí být hloubka rýhy přiměřeně zvětšena.

(6) Umístění potrubí a kabelového vedení označuje správce potrubí a vedení.

§ 7

(k § 7 zákona)

(1) Horní vodič přívodu na sledované vodní cestě musí být nejméně 12 m, na ostatních vodních cestách nejméně 5 m nad nejvyšší plavební hladinou.

(2) Spodní vodič přívodu na sledované vodní cestě musí být označen. Při provozu přívodu nesmí být stoupáním nebo klesáním spodního vodiče ohrožena plavba.

(3) Umístění přívodu označuje správce přívodu.

Plavidla

§ 8

(k § 9 zákona)

(1) Provozovatel plavidla je povinen projednat s ministerstvem dopravy základní technické podmínky před jejich schválením; ministerstvo dopravy přitom stanoví rozsah projektové dokumentace, která bude předložena ministerstvu dopravy k posouzení. Plovoucím strojem se rozumí všechny druhy plovoucích bagrů, jeřábů, zdvihadel, elevátorů, transportérů, čerpadel, beranidel a jiných zařízení určených výhradně k mechanické práci na vodě.

(2) Vybudovaná loď a plovoucí stroj nového typu určené pro tuzemskou potřebu podléhají z hlediska bezpečnosti, pevnosti a stability přezkoušení a schválení ministerstva dopravy; to přezkouší, zda stavba byla provedena podle schváleného projektu, provede technickou prohlídku lodí a plovoucího stroje, jejich jednotlivých částí, popř. strojního zařízení, zkušební plavbu a zkoušku stability u osobních lodí a podle potřeby i u jiných plavidel. Od zkoušky stability může být upuštěno, předloží-li výrobce doklad o provedení této zkoušky klasifikační organizací. Schválení typu se provádí po skončení a vyhodnocení provozních zkoušek, jejichž rozsah se stanoví v technických podmínkách. Zkoušky se provedou za účasti zástupců, výrobce (řešitele), odběratele, jakož i plavební správy nebo klasifikační organizace. Shledá-li se, že plavidlo nového typu je způsobilé k sériové výrobě nebo

k dovozu ve větším počtu, vydá ministerstvo dopravy průkaz způsobilosti typu.

2) Sériově vyráběny nebo dováženy ve větším počtu mohou být pouze plavidla, pro jejichž typ byl vydán průkaz způsobilosti typu; výrobce nebo dovozce vydá pro každé plavidlo typové osvědčení.

(1) Žádost o schválení typu a vydání průkazu způsobilosti typu se podává u plavební správy.

§ 9

(k § 9 zákona)

Plavidlo musí odpovídat rozměrům vodní cesty, musí být těsné, pevně stavěné a mít dostatečnou stabilitu. Kormidelní a kotevní zařízení musí být spolehlivé a účinné. Svým provedením a použitým materiálem musí plavidlo odpovídat pravidlům pro stavbu lodí; pravidlům pro stavbu lodí nemusí odpovídat malá plavidla, která nejsou určena k vlečení nebo tlačení lodí nebo k hromadné přepravě osob.

§ 10

(k § 10 zákona)

(1) Při ověřování způsobilosti plavidla k plavbě plavební správa provádí

- a) přezkoušení, zda plavidlo bylo postaveno podle schváleného projektu,
- b) technickou prohlídku plavidla, jeho jednotlivých částí, popř. strojního zařízení, jakož i úkony s ním obvykle spojené (určení vodorysky maximálního přípustného ponoru, určení ponorových stupnic apod.),
- c) zkušební plavbu,
- d) zkoušku stability u osobních lodí a podle potřeby i u jiných plavidel.

(2) Nebylo-li plavidlo, které podléhá cejchovní povinnosti, dosud ocejchováno, provede se současně také cejchování plavidla. U plovoucího zařízení se provádí jen technická prohlídka. Dobu a místo technické prohlídky a zkušební plavby stanoví plavební správa. Provozovatel plavidla je povinen předvést plavidlo k technické prohlídce a zkušební plavbě, popř. ke zkoušce stability prázdné, vyčištěné a s potřebnou výstrojí, je povinen umožnit plavební správě přístup do všech prostor plavidla a poskytnout pracovníky a věcné prostředky.

(3) U plovoucího zařízení se v lodním osvědčení určí, kde smí být plavební zařízení umístěno, a

stanoví se jeho výstroj. Plovoucí zařízení musí být vyvázáno, popř. zakotveno tak, aby mohlo sledovat kolísání vodních stavů, aby neohrožovalo jiná zařízení a samo bylo chráněno před poškozením, nasednutím nebo jeho odplavením z dosavadního stanoviště. Plovoucím zařízením jsou plovárny, doky, hangáry, přístavní můstky, lodní restaurace, mlýny, dílny, pontony apod. mající určité stanoviště na vodě.

§ 11

(k § 10 zákona)

(1) Opětovná technická prohlídka plavidla se provádí:

- a) u osobní lodi a přívozního plavidla každý rok,
- b) u nádržové (tankové) lodi každý druhý rok,
- c) u nákladní lodi se strojním pohonem každý třetí rok,
- d) u vlečné nebo tlačné lodi, nákladní lodi a plovoucího stroje do stáří 20 let každý pátý rok, u starších plavidel každý třetí rok,
- e) u loděk půjčoven, u plováren, plovoucích restaurací, plovoucích dílen, plovoucích prodejen, přístavních můstků osobní dopravy každý rok,
- f) u plavidel na uzavřených šterkovitých každým rokem.

(2) Na souši se provádí opětovná technická prohlídka plavidel uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) do stáří dvaceti let každý desátý rok, u starších plavidel každý pátý rok, na uzavřených šterkovitých každým pátým rokem.

(3) Opětovná technická prohlídka se dále provede po každé havárii, která naruší způsobilost plavidla k plavbě, po každé důležité opravě nebo změně strojního zařízení, konstrukce tělesa nebo důležitých částí plavidla nebo každé jiné změně, která ovlivňuje stabilitu plavidla. Dále se provede technická prohlídka, má-li být plavidlo používáno k jinému účelu a vznikne-li pochybnost o technické způsobilosti plavidla.

§ 12

(k § 11 zákona)

(1) Vodoryska maximálního přípustného ponoru musí být vyznačena zřetelně a trvanlivě nádobou bocích plavidla. Značka se skládá z kružnice dva centimetry silné o vnějším průměru 15 centimetrů a vodorovné přímky nejméně 25 cm dlouhé a 2 cm široké; spodní okraj přímky, který tvoří

vlastní vodorysku, prochází středem kružnice. Vodoryska nesmí být zakryta a neoprávněně meněna. Nad vodoryskou musí zůstat volný okraj. Počet a způsob vyznačení ponorových stupnic stanoví řád pro cejchování vnitrozemských plavidel vydaný ministerstvem dopravy.

[2] U osobních lodí musí být stanoven nejvyšší přípustný počet cestujících, u přívěsných (záchranných) člunů a loděk půlcoven největší počet osob, které smí být na plavidle, a to se zřetelem ke stabilitě a prostorovým poměrům, u lodí se strojním pohonem také s přihlédnutím k výkonu stroje. Nejvyšší přípustný počet cestujících (osob) stanoví plavební správa; musí být vyznačen na viditelném místě na plavidle. Nejvyšší přípustný počet cestujících (osob) nesmí být překročen; použije-li se prostoru na plavidle určeného pro cestující k uložení nákladu, zmenšuje se nejvýše přípustný počet cestujících za každou polovinu čtverečního metru použitého prostoru nebo za každých 85 kg nákladu o jednu osobu.

§ 13

(k § 11 zákona)

[1] Cejchováním stanoví se vztah mezi ponorem lodí a vahou jejího nákladu tak, aby podle údajů ponorových stupnic a cejchovního průkazu bylo lze zjistit váhu lodního nákladu. Povinnost opatřit si cejchovní průkaz přísluší provozovateli plavidla. Cejchovní průkaz musí být vždy na lodi. Při zrušení cejchované lodi musí být cejchovní průkaz vrácen plavební správě. Plavební správa vede rejstřík vydaných průkazů o cejchování, cejchovních zkouškách a přecejchování plavidla.

[2] Cejchovní značky, vodorysku a ponorové stupnice udržuje provozovatel plavidla a za plavby vůdce plavidla.

[3] Plavební správa uzná cejchovní průkaz vydaný orgány států, které přistoupily k Úmluvě o cejchování vnitrozemských lodí. Provozovatel československé lodi je povinen oznámit plavební správě cejchování, přecejchování nebo provedení cejchovní zkoušky lodí v cizím státě, sdělit orgán, číslo a datum vydání cejchovních průkazů a největší nosnost lodí stanovenou cejchováním, přecejchováním nebo cejchovní zkouškou.

§ 14

(k § 12 zákona)

[1] Evidence plavidel spočívá v zápisu plavidla do rejstříku vnitrozemských plavidel a v přidělení

poznávacích znaků. Evidenční povinnosti nepodléhají malá plavidla, která nejsou určena k vlečení nebo tlačení jiných lodí nebo k hromadné přepravě osob.

[2] Poznávací znaky tvoří označení plavidla, místo registrace plavidla, údaj o nosnosti plavidla, které slouží k přepravě nákladů, a údaj o nejvyšším přípustném počtu cestujících u osobních lodí. Poznávací znaky musí být udržovány stále v dobrém a čitelném stavu.

[3] Označení plavidla musí být vyznačeno na obou bocích a na záďové části plavidla. Jestliže v bočně vyvázaném závěsu nebo v postrkovém souloді jedno nebo několik označení na samohybu je zatačeno, musí být označení opakováno na štítcích. Označení plavidla se provede jménem plavidla nebo názvem (zkratkou) provozovatele a číslem, nebo jen číslem, pod kterým je plavidlo zapsáno v rejstříkové knize.

[4] Místo registrace plavidla musí být vyznačeno na jeho zádi. U plavidel se stálým stanovištěm na Slovensku a na Moravě je místem registrace Bratislava, u ostatních československých plavidel je místem registrace Praha.

[5] Nosnost plavidel sloužících k přepravě nákladů a nejvyšší přípustný počet cestujících u osobních lodí musí být vyznačeny na obou bocích plavidla nebo na pevně připevněných štítcích na dobře viditelném místě.

[6] Poznávací znaky musí být provedeny stojatými latinskými písmeny a arabskými číslicemi jednoduchých tvarů bez ozdob. Písmena a číslice musí být na tmavém podkladě lodi světlé a na světlém podkladě lodi tmavé. Šířka písmen a jejich tloušťka musí být uměrná jejich výšce. U jména plavidla nesmí být výška písmen menší než 20 cm, u ostatních částí poznávacího znaku 15 cm. Plavidlo plavební správy nese ještě státní znak a na vodní cestě mezinárodního významu jednotný mezinárodně dohodnutý znak.

[7] Malá plavidla, která nejsou určena k vlečení nebo tlačení nebo k hromadné přepravě osob, nejsou opatřena poznávacími znaky; musí být opatřena jen jménem a bydlištěm provozovatele plavidla.

§ 15

(k § 13 zákona)

[1] Lodi a plovoucí stroje musí mít vedle lodního osvědčení tyto listiny:

- a) cejchovní průkaz (jen lodí o nosnosti větší než 25 tun),
- b) seznam posádky, doložený průkazy o způsobilosti vůdce plavidla a členů posádky k řízení plavidla a obsluze strojů,
- c) lodní deník (jen československé lodí).

(2) Mimo listiny uvedené v odstavci 1 musí mít lodí a plovoucí stroje listiny předepsané zvláštními předpisy nebo mezinárodními úmluvami a dohodami, zejména

- a) revizní knihu parních kotlů u lodí s parními kotly,
- b) revizní knihu tlakových nádob u lodí, které mají nádoby se stlačeným vzduchem nebo plynem,
- c) povolení ke zřízení a provozu radioelektrické stanice a deník radioelektrické služby u lodí vybavených radioelektrickou stanicí.

(2) Malá plavidla, která jsou určena k vlečení nebo tlačení jiných lodí nebo k hromadné přepravě osob, musí mít vedle lodního osvědčení seznam posádky doložený průkazy způsobilosti k řízení plavidla a obsluze strojů a listiny předepsané zvláštními předpisy nebo mezinárodními úmluvami a dohodami.

§ 16

(k § 13 zákona)

(1) Provozovatel plavidla je povinen zajistit řádné vedení seznamu posádky, lodního deníku i deníku radioelektrické služby.

(2) Do seznamu posádky se zapisují členové posádky, jejich rodinní příslušníci, jakož i všechny jiné osoby naloděné na plavidle. Za řádné vedení seznamu posádky odpovídá vůdce plavidla. Každý samostatný ucelený zápis v seznamu posádky musí být označen datem zápisu a podpisem vůdce plavidla.

(3) Do lodního deníku se zapisují denně všechny závažné události a důležité údaje týkající se plavby plavidla, služby na plavidle, lodní posádky, jakož i záznamy o povětrnostních poměrech a vodních stavech za plavby. Za řádné vedení lodního deníku odpovídá vůdce plavidla.

(4) Do deníku radioelektrické služby se zapisují denně záznamy o všech vysílaných i přijatých oznámeních, důležité události ze služby, jakož i příslušné místní a časové údaje. Podrobnosti týkající se vedení radioelektrického deníku stanoví orgán, vydávající povolení ke zřízení a provozu radioelektrické stanice. Za řádné vedení deníku od-

povídá radiotelegrafista pověřený obsluhou radioelektrické stanice, který musí zápisy do deníku denně podpisovat.

(5) Povinnost vést seznam posádky, lodní deník a deník radioelektrické služby začíná dnem, kdy plavidlo nebo radioelektrická stanice byla uvedena do provozu, a končí dnem, kdy plavidlo nebo radioelektrická stanice byla trvale vytažena z provozu.

(6) Provozovatel plavidla je povinen uschovat seznam posádky, lodní deník a deník radioelektrické služby po dobu 3 let ode dne posledního zápisu.

§ 17

(k § 13 zákona)

(1) Jakékoliv změny v obsahu lodní listiny (přepsání, škrtnutí, doplnky apod.) musí být provedeny tak, aby původní znění zůstalo čitelné. Orgán, který provedl změnu, musí záznam podepsat a opatřit razítkem a datem.

(2) Provozovatel plavidla je povinen oznámit ztrátu lodní listiny neprodleně orgánu, který listinu vydal, a požádat o vydání druhopisu. Příslušný orgán vydá druhopis listiny, na kterém poznamená, že originál byl ztracen a je neplatný.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí obdobně v případech, že lodní listina se stala z jakéhokoliv důvodu nečitelnou nebo nepoužitelnou. V takovém případě musí být listina vrácena příslušnému orgánu, který ji znehodnotí.

(4) Vzory lodních listin stanoví plavební správa.

§ 18

(k § 14 zákona)

Plavidla určená a používaná plavební správou, československá plavidla na mezinárodních tocích, jakož i československá plavidla plující za hranice musí nést československou státní vlajku; plavidla vztyčují československou státní vlajku na zádi. Na místě určeném pro československou státní vlajku nesmí být vztyčena jiná vlajka nebo znak. Při používání vlajek na plavidle je nutno dbát toho, aby jiné vlajky nebyly větších rozměrů, než je československá státní vlajka, která je s nimi současně vztyčena.

§ 19

(k § 15 zákona)

(1) Plavební správa při stanovení nejmenšího počtu členů posádky a jejího složení bere zřetel

na zvláštní vlastnosti plavidla, jeho rozměry, stupeň mechanizace hnacího zařízení a výstroje, jakož i na jiné okolnosti, jako například zvláštní určení plavidla, způsob remorkáže, povahu plavební dráhy atd.

(2) Provozovatelé plavidel jsou povinni při vzniku mimořádných okolností (vysoká voda, chod ledu apod.) posílit posádku bez zvláštní výzvy plavební správy na stav zajišťující plnou bezpečnost plavby a plavidla.

(3) Odborná způsobilost k vedení plavidel, řízení a obsluze hnacího a jiného zařízení se prokazuje zkouškou, po jejímž úspěšném složení vydá plavební správa průkaz způsobilosti. Ke zkoušce může být připuštěna jen osoba, která je spolehlivá, zdravotně způsobilá a má pro žádané oprávnění potřebné předpoklady.

(4) Průkaz způsobilosti musí pracovník nosit stále při sobě a předložit jej na vyzvání orgánům plavební správy. Plavební správa je oprávněna kdykoliv přezkoušet způsobilost členů posádek československých plavidel; podle výsledku přezkoušení průkaz způsobilosti pracovníkovi ponechá a poznamená v něm výsledek přezkoušení nebo rozsah oprávnění omezí nebo průkaz způsobilosti odejme. Plavební správa také odejme průkaz způsobilosti, vykazuje-li pracovník při výkonu oprávnění takové nedostatky, které by mohly ohrozit bezpečnost plavby.

(5) Průkazy způsobilosti vydané orgány cizích států se uznávají na základě vzájemnosti.

Provoz

(k § 18 zákona)

§ 20

(1) Způsobilost plavidla se nezjišťuje u malých plavidel, která nejsou určena k vlečení nebo tlačení lodí nebo k hromadné přepravě osob. Tato plavidla musí mít k zajištění bezpečnosti plavby alespoň dvě vesla nebo jedno pádlo; plavidlo o výtlaku větším než 1 tuna další veslo nebo pádlo, dále vylévačku, bidlo s háčkem, přiměřené lanko delší než 10 m a plavidlo se strojním pohonem kromě toho ještě kotvu, přiměřený hasicí prostředek a skříňku první pomoci.

(2) Cizozemská plavidla mohou být používána k plavbě v tuzemsku, mohou-li prokázat svou způsobilost k plavbě průkazy vydanými orgány cizího

státu. Plavební správa může se souhlasem ministerstva dopravy povolit úlevy pro určitý druh mezinárodního styku, zejména pro styk pohraniční sportovní a turistický, pro připouštění cizozemských plavidel určitého druhu a určitého státu.

Plavební nehody

(k § 18 zákona)

§ 21

(1) Vůdce plavidla (provozovatel plavidla) je povinen bez odkladu a nejrychlejším způsobem ohlásit plavební nehodu plavební správě; na vodních nádržích ohlásí plavební nehodu nejbližšímu orgánu Veřejné bezpečnosti, který o tom neprodleně uvědomí plavební správu.

(2) Plavební nehodu, ke které došlo v cizině a při níž byla způsobena škoda větší než Kčs 10 000,—, těžký, smrtelný nebo hromadný úraz, je povinen ohlásit plavební správě provozovatel plavidla.*

(3) Plavební nehodu, které se zúčastnila plavidla ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti, ohlásí plavební správě velitelství útvaru ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti, a to jen tehdy, došlo-li k poškození plavebních zařízení nebo k vytvoření překážky ve vodní cestě nebo k jiné skutečnosti, jež by mohla mít vliv na bezpečnost plavby.

§ 22

(1) O plavební nehodě, při níž došlo k požáru (výbuchu), musí být uvědoměna místně příslušná okresní inspekce požární ochrany a oddělení Veřejné bezpečnosti.

(2) O plavební nehodě, při níž došlo k poškození vodní cesty (nasednutí plavidla na mělčinu, náraz na zařízení plavebních komor apod.), musí být uvědoměna též organizace, které přísluší správa vodního toku.

§ 23

(1) Vyšetřování plavebních nehod přísluší plavební správě. Při vyšetřování je třeba v nejkratší době objasnit okolnosti, za kterých došlo k plavební nehodě, určit příčiny a následky plavební nehody a stanovit, zda a která ustanovení pravidel plavebního provozu byla porušena. Přitom je třeba dbát, aby při vyšetřování nedocházelo k neodůvodněnému zdržení plavidel nebo členů lodních posádek.

*) Povinnost hlášení podle ustanovení § 7 vyhlášky č. 113/1961 Sb. není tímto dotčena.

[2] Vyšetřování plavebních nehod se mohou zúčastnit zástupci organizací zúčastněných na nehodě. Jejich účast nesmí vést ke zdržení vyšetřování.

[3] Při vyšetřování plavebních nehod na hraniční čáře nebo v bezprostřední její blízkosti je třeba dodržovat ustanovení mezinárodních dohod.*]

[4] Jakmile se při vyšetřování plavební nehody zjistí podezření z trestného činu, je plavební správa povinna přizvat vyšetřovací orgány Veřejné bezpečnosti.

[5] Plavební správa neprovádí vyšetřování, jestliže nedošlo k porušení pravidel plavebního provozu a jestliže následky nehody nepřesahují rámec lodí.

§ 24

Vůdce plavidla (provozovatel plavidla) je povinen předložit plavební správě veškeré materiály a podklady potřebné pro objasnění hlášené nehody, například podrobnou zprávu s uvedením okolností, následků a příčin nehody spolu s plánkem úseku vodního toku, kde se stala nehoda a s vyznačením různých postavení plavidla, popřípadě plavidel, výpis z lodního deníku týkající se nehody, seznam, popis a rozsah způsobených škod a podle možnosti fotografie.

§ 25

Vyšetřování plavebních nehod, kterých se zúčastnilo plavidlo ozbrojených sil nebo Veřejné bezpečnosti, přísluší útvarům ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti. Při srážce těchto plavidel s jinými plavidly, při najetí těchto plavidel na jiná plavidla nebo opačně, při poškození vodní cesty, pobřežních nebo hydrotechnických staveb, plavebních znaků a světel plavidly ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti provádějí vyšetřování plavební správa a vyšetřovací orgán útvaru ozbrojených sil a Veřejné bezpečnosti ve vzájemné spolupráci.

§ 26

Na závěr vyšetřování oznámí plavební správa organizacím zúčastněným na nehodě výsledek vyšetřování. Současně vyhlásí, stanoví nebo doporučí vhodná opatření, která by v budoucnosti předešla nebo zabránila opakování plavební nehody.

Společné havárie

(k § 22 zákona)

§ 27

[1] Do společné havárie patří též škody, které jsou přímým následkem úkonu společné havárie; ve společné havárii se však nehradí škody, které jsou v okamžiku úkonu společné havárie nevyhnutelné nebo které by, i kdyby takového úkonu nebylo, nevyhnutelně nastaly před ukončením podniknutí, ledaže příčinou nevyhnutelnosti škody bylo nebezpečí hrozící celému podniknutí.

[2] Společnou havárií jsou zejména:

- a) škody vzniklé svržením nákladu nebo lodního příslušenství, odřiznutím kotev, řetězů a lan a škody způsobené plavidlu nebo nákladu v souvislosti s tím,
- b) škody způsobené plavidlu nebo nákladu záměrným najetím plavidla na mělčinu proto, aby se plavidlo nepotopilo, nebo záměrným potopením proto, aby byl uhašen požár, jakož i výdaje a škody vzniklé odtahováním nebo zdviháním plavidla,
- c) poškození strojů a kotlů vzniklé úsilím o uvolnění uvázaného plavidla,
- d) mimořádné výdaje spojené s překladem nákladu z plavidla na odlehčovací plavidlo, s nájmem odlehčovacího plavidla a s opětovným překladem do plavidla, jakož i škody, které přitom nastaly na plavidlu nebo nákladu,
- e) výdaje spojené se zdviháním plavidla s nákladem, potopilo-li se plavidlo nehodou, jakož i škody způsobené za účelem vyzdvižení záměrně potopeného plavidla nebo nákladu,
- f) výdaje spojené se získáním pomoci jiných plavidel, jakož i škody způsobené plavidlu nebo nákladu takovou pomocí,
- g) výdaje spojené s vepnutí do přístavu útočiště k záchraně před zámrazou nebo při povodňovém stavu vody, včetně výdajů za hlídání naloženého plavidla i jeho vyplutí.

§ 28

[1] Učiní-li se místo výdajů, které by náležely do společné havárie, nějaké jiné mimořádné výdaje, uhradí se ve společné havárii až do výše částky výdajů, které by náležely do společné havárie.

[2] Za společnou havárii se nepokládají škody a výdaje způsobené:

*] Pravidla o vyšetřování nehod na Dunaji (XXI. zasedání Dunajské komise).

- a) zdržením za cesty nebo po jejím skončení (zejména ztráta času u plavidla) a ztráta nebo zhoršení možnosti odbytu u nákladu,
- b) přerušením cesty mimo případ záchrany před zámrazou nebo při povodňovém stavu vody,
- c) přetěžováním strojů nebo kotlů plovoucího plavidla.

§ 29

Pokud se dále nestanoví jinak, jsou podkladem pro výpočet náhrad i příspěvků ve společné havárii hodnoty platné v době a v místě skončení podniknutí.

§ 30

(1) Je-li plavidlo ztraceno, hradí se cena plavidla v nepoškozeném stavu po odečtení výloh za opravu škod, které nenáleží do společné havárie, popřípadě též po odečtení výtěžku prodeje zbytků plavidla. Cenu plavidla i výši výloh za opravu odhadnou znalci.

(2) Je-li plavidlo poškozeno, hradí se výlohy za opravu. Škodu vyšetří a odhadnou znalci.

(3) Nahrazují-li se při opravě staré věci novými, sníží se úhrada o srážky odpovídající rozdílu mezi cenou nových a cenou starých věcí (tzv. srážky „nové za staré“). Srážky činí u plavidel, motorů, strojů a kotlů od druhého do pátého roku provozního stáří jednu pětinu, od šestého do desátého roku provozního stáří jednu čtvrtinu a od jedenáctého roku provozního stáří jednu třetinu; až do jednoho roku provozního stáří se nesráží nic. U kotevních řetězů činí srážka jednu šestinu, u vlečných lan jednu čtvrtinu, u kotev se nesráží nic. Z částky náhrady zbývající po provedení srážky „nové za staré“ se odečte ještě popřípadě zbytková hodnota starých věcí, které se nahrazují novými.

(4) Náhrada za poškození lodi nemůže být vyšší než částka, která by se měla hradit při ztrátě plavidla.

§ 31

(1) Je-li náklad ztracen, hradí se cena, jakou by měl v nepoškozeném stavu po odečtení částky odpovídající škodám, které nenáleží do společné havárie, jakož i po odečtení ušetřeného přepravného, cla a jiných výloh.

(2) Je-li náklad poškozen, hradí se rozdíl mezi cenou ve stavu nepoškozeném a cenou ve stavu poškozeném. Byl-li poškozený náklad prodán, hradí se rozdíl mezi čistou cenou v nepoškozeném stavu a čistým výtěžkem prodeje.

§ 32

(1) Ztráta přepravného se hradí částkou odpovídající hrubému přepravnému po odečtení částky, kterou by byl dopravce musel vynaložit na získání přepravného, kterou však v důsledku úkonu společné havárie nevynaložil, jakož i po odečtení čistého výtěžku z přepravy jiného nákladu místo nákladu, za nějž bylo přepravné ztraceno.

(2) Plavidlo, přepravné i náklad přispívají ke společné havárii podle své skutečné hodnoty. K hodnotě se připočtou náhrady přiznané plavidlu, přepravnému a nákladu ve společné havárii. Od hodnoty přepravného se odečtou výdaje na získání přepravného, které by byl dopravce uspořil, kdyby bylo došlo ke ztrátě plavidla v době úkonu společné havárie.

§ 33

(1) Ve společné havárii se nehradí ztráta ani poškození nákladu úmyslně nehlášeného nebo nesprávně hlášeného při podání k přepravě; byl-li však takový náklad zachráněn, přispívá ke společné havárii.

(2) Ztráta nebo poškození nákladu, jehož cena byla při podání k přepravě hlášena nižší částkou, se hradí podle ceny hlášené, avšak takový náklad přispívá hodnotou skutečnou.

(3) Zavazadla cestujících a osobní svrsky přispívají ke společné havárii jen tehdy, byla-li na ně vydána přepravní listina nebo poskytl-li se za ně náhrada ve společné havárii.

§ 34

(1) Stanovení náhrad a rozvrh příspěvků se provede v sídle provozovatele plavidla.

(2) Provozovatel plavidla je povinen učinit bez odkladu opatření potřebná k vypracování dispaše.*) Odkládá-li splnění této povinnosti, je kterýkoliv účastník oprávněn zaříditi vyhotovení dispaše.

(3) Výlohy vyhotovení dispaše se vyúčtují ve společné havárii.

Závěrečná ustanovení

§ 35

(k § 23 zákona)

Ustanovení § 1 odst. 1 písm. d) až f), odst. 2 písm. e), i) až o), § 8 až 19, § 22 až 24 nevztahují se na plavidla ozbrojených sil.

*) V Československu provádí dispaše Dispašní kancelář Československé obchodní komory v Praze.

§ 36

Zrušují se:

1. Ustanovení čl. 10, 12, 80 a 84 přílohy I. nařízení ministra dopravy č. 72/1953 Sb., o řádu plavební bezpečnosti pro československý úsek Dunaje.

2. Ustanovení § 8, 10 až 12, 18, 87, 103 a 132

písm. i) vyhlášky č. 5/1957 Ú. l., o řádu plavební bezpečnosti na vnitrozemních vodách.

§ 37

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Ministr:

Indra v. r.